

Sted mellem Personer, der anvendes til samme særlige Tjeneste, og at det er upaatvleligt, at, naar Fordelingen er fæstet og Indkaldelsen er foregaaet, der kun kan byttes Numer af den, som kan udføre samme Tjeneste som den, med hvem han bytter.

Nosfenørn: Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde anvende to eller een Læge ved Sæssionerne, tør jeg dog som forhenværende Udskrivningschef ogsaa have gjort nogen Erfaring, og jeg skal da i saa Henseende fuldstændig slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen) udtalte. Jeg tror ikke, at to Læger egentlig ville være nødvendige. For har man, som bekendt, havt to Læger ved Sæssionerne, Districtslægen og en militair Læge, men jeg betragter det som heldigt, — jeg skal ikke nærmere indlade mig paa, hvorfor —, at Districtslægen ikke længere er tilstede. Jeg anseer det slet ikke for nødvendigt at have to Læger. Jeg kan meget godt forstaae — det er ellers en Sag, man nødig berører, men det maa ssee, — at der kunde være dem, der kunde betragte det som nødvendigt at have to Læger tilstede, for der ved at sikkre sig mod alle mulige Eventualiteter, — jeg antager ikke, man kan misforstaae mig. Jeg hører nu til dem, der have Tillid til Folk, og jeg tror ikke, at man behøver at nære nogen Frygt i saa Henseende. At der er een militair Læge, saaledes som vor Lægestand nu er, commanderet til at deeltage i Sæssionen, vil efter min Mening være fuldkommen betryggeude for Befolkningen, i det Mindste stemmer det med den Erfaring, jeg har i de 5—6 Aar, jeg har reist paa Sæssioner. Naar der er to militaire Læger tilstede, en ældre og en yngre, vil der slet fra den ældre Læges Side blive tragtet efter — man tage mig det ikke ilde op — at vise sig fra en brillerende Side for den yngre, og den yngre vil slet søge sig fristet til at komme frem med sine Kundskaber ligeoverfor den ældre. Skulde der være to militaire Læger tilstede paa Sæssionen, vilde Udskrivningscheferne eller i det Hele taget hele Sæssionen vist faae

Meget at bestille med at høre paa lægevidenskabelige Foredrag. Det vil simplificere Forretningsgangen, naar der kun er een Læge tilstede, og det vil ialtsald være mere befoelsteligt at have to.

Nosfenørn: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Nosfenørn: Ja jeg har ogsaa meget gode Tanker om vore militaire Læger, og jeg har dem saa gode, at jeg endog gaaer videre end den ærede sidste Taler, thi jeg antager paa ingen Maade, at de saaledes gjenfædig ville søge at gjøre sig gjældende, som han meente, men jeg tror tværtimod, at begge Læger med Opmærksomhed og Samvittighedsfuldhed ville see at udfinde, hvem der er tjenestedygtig, og hvem der ikke er det. Særligt skal jeg tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at de fleste Indvendinger, der ere fremførte mod det Forslag, jeg har stillet, ere Indvendinger, som jeg selv paaapegede, dengang jeg motiverede mit Forslag; men jeg har tillige gjort opmærksom paa, at, selv om der blev taget Hensyn til disse forskjellige Betragtninger, saa maatte dog Enhver finde, at det var et ganske overordentlig stort Antal Individuer, som blev casseret under sidste Krig. Naar det ærede Medlem har pointeret det, at to Lægers Tilstedeværelse skulde forhale Forhandlingerne noget, maa jeg dertil bemærke, at det naturligvis er godt, at enhver Ting kan blive expederet hurtigt, men den skal selvfølgelig tillige expederes vel og rigtigt, og dersom altsaa den Omstændighed, at der er to Læger tilstede, kan fremme Sagen saaledes, at der kommer et retfærdigere Resultat ud, saa er det jo ikke nogen Grund dertil, at man, naar der nu er een Læge, kan komme hurtigere derfra. Naar det ærede Medlem ligeledes gjorde opmærksom paa, at det vilde koste mere at skulle have to Læger, saa vil jeg blot tillade mig at sige dette One, at dette yderligere